

Nincs mindig igazuk!

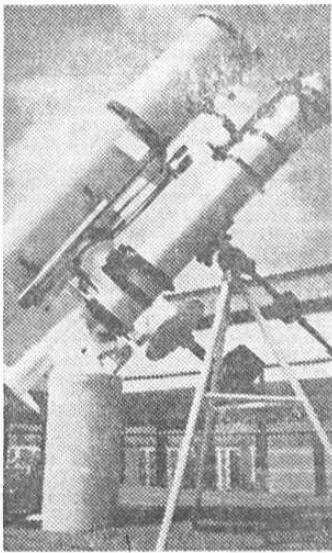
Mondjuk meg őszintén, nincs mindig igazuk az állampolgároknak, akik naponta több hivatalos fórumhoz fordulnak sok-sok jogosnak vélt, vagy valóban jogos panasszal. Hányszor halljuk egymásközi beszélgetés során, vagy várakozás közben, amikor az előtünk jött „sorstárs” sorolja gondjait: „Kérem, már hetek óta... Kérem, már hónapok óta...” Nos, éppen az idezett időmeghatározások körül nincs mindig minden rendben. Nagyon sokszor önkéntelenül is túloznak.

A múlt héten például megkeresett bennünket egy olvasó: „Kérem, hetek óta csőrepedés van a házunkban, s hiába fordultunk már...” — és sorolja a fórumokat. Háromat is egymás után. Nosza rajta, járjunk utána! —, s el is indultunk a „megiscsak tühretellen” elv alapján. Meg is tudtuk illetékes helyen, hogy azt a sok lakót nagyon-nagyon kellemetlenül érintő csőrepedést, mindössze négy nappal azelőtt, de egy nappal a nálunk tett panasz után jelentették be. Hát ilyen esetekre gondolkunk, amikor azt mondjuk: nincs mindig igazuk a panaszadókknak.

Mert igaz ugyan, hogy a bürokrácia nálunk még korántsem fehér hólló. Am, a bürokráciára egyáltalán nem hat az efféle túlzás. Olyan esetben pedig, amikor megintézkedést sem kérünk az illetékes hivatalos fórumoktól, eleven fölösleges ez a „hatásosabb” előadásmód.

Biró Péter

Lelkes amatőrök

A csillagvizsgáló távcsöve.

A leningrádi csillagvizsgáló egyidős a Kun Béla Gimnáziummal és Szakközépiskolával. Egy évvel ezelőtt, amikor az oktatási intézményt átadták rendeltetésének, költöztek be a leningrádi amatőr csillagászok az új épület legfelső szintjén létesített helyiségbe. A lelkes amatőrök — élükön Dálnoki Jánossal, a város első nyugdíjasával — azóta sok hívet szereztek ennek a tudományágnak.

— A csillagvizsgáló jelenleg két távcsővel dolgozik. Az eredményesebb munka érdekében azonban szükség lenne egy nagy teljesítményű távcsőre is — mondja Dálnoki bácsi.

— Az elképzelés már megszületett. Örömrögre szolgál, hogy az illetékes helyi szervek, valamint a me-

gyei és a városi TIT egyaránt támogatást ígértervünk valóra váltásához. Gulyás István, a városi tanács vb-elnökhelyettese ugyancsak nagy patrónusa a leningrádi csillagvizsgáló fejlesztésének.

— Az új távcső — melyet a IV. ötéves tervben szeretnénk megépíteni — eredeti példányát Lajtai Gábor főmérnök, a Csepeli Szerszámgépgyár tervezője készítette el. Nagy segítséget jelent számunkra, hogy a tervdokumentációt díjtalanul rendelkezésünkre bocsátotta és további támogatásról biztosított bennünket. Titkon azt is remélem, hogy a szakközépiskola és az iparitanuló intézet tanárain és hallgatóin kívül, akik már felajánlották segítségüket, a város üzemei sem zárkoznak el a támogatástól — mondotta befejezésül Dálnoki János.

Vöröskeresztes lapok szerkesztői Miskolcon

Érdekes és bizonyára hasznos találkozó színhelye lesz e hét végén, október 16-án délelőtt a miskolci Kossuthi mozi klubja. A szocialista országokban megjelenő, a Vöröskereszt által kibocsátott lapok szerkesztőinek hazánkban tartózkodó csoportja látogat el városunkba. Erre az alkalomra a mozgalmi megyei vezetői meghívták a magyar vöröskeresztes újság, a Családi Lap borsodi terjesztőit.

A Családi Lap Borsodban jut el — valamennyi megye közül — a legtöbb olvasóhoz. Havonta 17 ezer példányt juttatnak el az aktívák a gyárakba, termelőszövetkezetekbe, vállalatokhoz, irodákba.

Ma zárja kapuit a lengyel iparcikkek kiállítása

Október 5. óta láthatják a miskolciak a lengyel UNI-VERSAL külkereskedelmi vállalat fogyasztási cikk-kiállítását a Rónai Sándor Művelődési Központ előcsarnokában. A lengyel külkereskedelmi vállalat hazájában mintegy százötven ipari üzemmel tart szoros kapcsolatot, termékeit csaknem száz országba exportálja.

A gyorsan fejlődő lengyel — magyar kereskedelmi forgalomban is jelentős szerepet játszik ez a vállalat. 1964-ben magyar partnereivel mintegy 7 millió rubel összegű export- és ugyanennyi importforgalmat bonyolított le, az ideai export és import összege már elérte

a 12 millió rubelt. Az UNI-VERSAL külkereskedelmi vállalat minden évben részt vesz a Budapesti Nemzetközi Vásáron, s ezenkívül egy-egy városban külön kiállításon is bemutatja a lengyel fogyasztási cikkeket gyártó ipar termékeit. Miskolcon most első ízben került sor a kiállítás megrendezésére, s a sikerre jellemző, hogy a kiállításnak naponta öt-hat-ezer — szombat-vasárnap még ennél is több — látogatója volt.

A kiállításon elektronikus készülékeket, rádiót, televíziót, a nyugatnémet Grundig cég licence alapján készült magnetofont, elektromos háztartási gépeket, hűtőszekrényeket, hűsugárázókat, valamint különféle sport- és campingfelszereléseket láthattak az érdeklődők.

A kiállítás ideje alatt üzleti tárgyalásokra is sor került. A már említett export-importmennyiségen felül az illetékes magyar külkereskedelmi vállalatokkal és a nagykereskedelemmel körülbelül 1 millió rubel értékű export és import megállapodást kötöttek.

Hegyaljai ásványok exportja

Egymásnak adják a kilincset a külföldi üzletemberek az Országos Érc- és Ásványbányák hegyaljai üzemének mádi központjában. A legutóbbi hetekben többek között Svédországból, Ausztriából és Romániából érkeztek látogatók. A szeptember első felében az „Eger” nevű, új, különleges minőségű, öntődei célokra alkalmas bentonit, az osztrákokat a perlit, a románokat pedig a kaolin érdekli.

A hegyaljai ásványok exportja évről évre nő, különösen a perlitet keresik a világszerte. Az ásványbányák üzletfelei közül — a már említettek kivételével — az NSZK és Olaszország is jelentős mennyiséget vásárol perlitből, illetve kovaföldből. Állandó partnerek a szocialista országok is.

A fejlődő üzleti kapcsolatok eredményeként a hegyaljai ásványbányák idén már termelésüknek körülbelül egyharmadát exportálják, mintegy 52–53 millió forint értékben. A párházi perlit-üzem fejlesztése további exportlehetőségeket ígér.

Miskolci stúdióasztal Varsóban

A lengyel és a magyar külkereskedelmi miniszterek jelenlétében nyitották meg Varsóban a 7 napig tartó magyar kereskedelmi és vendéglátóipari kiállítást. A bemutató — még a IV. miskolci helyi ipari termékiállításán elhangzott kérés alapján — stúdióasztallal, valamint vilányússággal részt vett a miskolci VIMELUX is. Hrabár Sándor, a vállalat igazgatója közölte, hogy a kiállítás eredményeképpen ebben az évben 10–15 stúdióasztalt készítenek a lengyel megrendelőknek, és várhatóan másfél-kétfélmillió forint értékű exportra kapnak tőlük megbízatást.

ŐSZI GYAKORLATOK

Az előírt kiképzési terv szerint most folynak megyénkben is a munkásörsgégek őszi gyakorlatai. Számot adnak tudásukról, felkészültségükről, arról, miképpen sajátították el a tananyagot és hogyan tudják gyakorlatban alkalmazni az elméleti oktatás során elsajátított ismereteket.

A miskolci járás zászlóalj- és vasútbiztosítási gyakorlatot hajtott végre a napokban, Miskolc és Szerecs között, mintegy 30 kilométeres távolságban kellett tevékenykedniük. Hajnali három órakor, nagy ködben kezdődött a gyakorlat és a köd szinte végigkísérte, illetve akadályozta az egység egész tevékenységét. Ennek ellenére, mint Vég-Gabai Tibor parancsnokhelyettes elmondotta, a törzs, az al-egységek, az egész személyi állomány jól oldotta meg feladatát. A gyakorlatot megsemmisítette Bialis József, a járási pártbizottság első titkára és a járás nagyobb üzemének vezetői is.

Hasonlóan nehéz körülmények között hajtották végre az útbiztosítás nehéz feladatát gyakorlatuk alkalmából a borsodi bányász önálló század tagjai is Ede-lény és Kurtyán között. József József parancsnok arról tájékoztatta lapunk munkatársát ez alkalomból, hogy ez volt a februárban önállóvá alakult egység első igazi erőpróbája. A bányász munkásörök jól vizsgáztak ezúttal is.

Munkában a miskolci járás munkásör zászlóaljának parancsnoki törzse.

A jól sikerült gyakorlat után bevonul a bányászszázad. Laczó József felvétele.

Hetven barlang titka

A bódvaszilasi Alsóhegyen hazánkban szinte egyedülálló tudományos kutatások folynak a „természet titkainak” megvilágítására. A VITUKI jászvölgyi kutatóállomásának — és a szlovákiai zsolnai hidrogeológiai vállalatnak a szakemberei a hegy fennsíkján — a magyar és csehszlovák országhatár két oldalán — több évig tartó munkával

70 aknaszerű, függőleges barlangot vizsgálnak meg, hogy azok milyen összefüggésben vannak a föld alatti karsztvíz-rendszerekkel.

Céljuk, hogy a zombolyok segítségével megállapítsák, hol húzódik a hegy vízválasztó vonala és hogyan oszlanak meg a felszín alatti vízáramlatok a Torna és a Bódvavölgyi források között.

Az ideai csapadékos esztendő rendkívül alkalmas volt számos összefüggő vizsgálat elvégzésére, amelyek érdekes eredményeket hoztak. A fennsík két legnagyobb barlangjában a 90, illetve 83 méter mélységű Almási és Vecsembüki zombolyban tavasszal két tonna sötét és nagy mennyiségű vizet helyeztek el. Ez a sötét oldat több hetes föld alatti „vándorlás” után Szlovákiában a Tarna völgyében fakadó Tapolca, Körkút és Zsámbor forrásokban jelentkezett. Bebizonyosodott tehát, hogy

az Alsóhegy felszínének egy része a szlovák források vízgyűjtő területe és a tudományos kísérlettel hazánkban először sikerült zombolyokon keresztül összefüggést találni a felszín alatti vízrendszerekkel.

A szakemberek azonban arra is kíváncsiak voltak, hogy milyen mélyek lehetnek ezek a függőleges barlangok. Ennek megállapítására Szent-István geológus és kutató-csoportja vállalkozott, akik 280 méterig ereszkedtek le az eddig 83 méter mélységűnek ismert Vecsembüki zombolyba. Bátorságukkal

• Kárpát-medence leg-

mélyebb zombolyát tárták fel, amelyet a számítások szerint mintegy 30–40 méter választ csak el a föld alatti karsztvíz-tárolóktól.

Bizonyosságot nyert az is, hogy ezek a függőleges barlangok részesei a föld alatti vízrendszereknek.

A zombolyok „vallatását” jövőre tovább folytatják. Addig is mind a szlovákiai, mind a magyar területen hűz forrást vizsgálnak rendszeresen különleges mérőműszerekkel, hogy pontos képet kapjanak a vízhozamok ingadozásáról, a víz hőmérsékletéről és kémiai összetételéről.

K. J.

Mélyül a pince, gazdagodik a közös

Herceghút. Kicsiny község, még térképet figyelve sem tűnik szembe. A főbb útvo-naltól meg távolabb esik.

A faluban minden házat vaskerítés övez, a friss vaskolatnak még talán a szaga is érzik. Ha nem tudnám, hogy jó kétszáz éve élnek itt emberek, újak nézném a községet.

A termelőszövetkezet irodája is új épület. Nem találjuk az elnököt, a főagronómust, sem a főkönyvelőt.

— Hévízen vannak, ma nyílik ott egy borkóstolónk — mondja Stumpf József könyvelő.

— Miért kell olyan mesze vinni a bort?

— Nem olyan könnyű értékesíteni, amint a kívüllők gondolják. Nagy ez a termelőkörzet, s telített a közeli környék piaca. Jó bort termelünk, s természetesen, hogy nem akarjuk elkönyvetelni. Így hát keressük a piacot.

— A hír, amiért jöttünk,

azt mondja, hogy a gazdaság nagy pincét épít saját erőből.

— Érről beszélgetünk a helyszínen.

Kifogástalan betonúton megyünk az új pincéhez, jobb, mint a közönséges vezető egyik országút. Emeletes épület áll a pince mellett, előtte asszonyok csákányozzák a földet. Kissé meglepődünk, de látjuk, hogy néhány méterrel távolabb sok férfi csillét tol, betont kever, autóra rakja a pincéből kikerülő tufát.

— Szoros a munka! sokan dolgoznak most itt. Az új feldolgozóházban már ott van a gépsor, 170 ezer forintért vettük. Az idén ugyan nem lesz teljesen készen, de már ennek segítségével akarunk szüretelni. Mire végképp elkészül, csaknem 2 millió forint értékű lesz a két gépsorral felszerelt feldolgozóház.

— Lemegyünk a pincébe. Teljesen új, a falakon még

csak itt-ott üti fel magát a bort érlelő penész. Hosszú, szépen kivilágított pincefolyosó, középen sín a csilléknak. A pince most is épül.

— 1968 szeptemberében fogtunk a pince építéséhez. Hét ember egyetlen télen 70 métert haladt. Természetesen egyedül nem tudtunk minden, ezzel kapcsolatos feladatot ellátni, de arra nagyon büszkék vagyunk, hogy egyetlen fillér hitelt sem kértünk senkitől az építéséhez, s mindössze egy műszaki tanácsadót alkalmaztunk.

A pince most 150 méter hosszú, és az 50 méteres oldalágakból már hat elkészült. Az egyik oldalág hatalmas terem. Ott, egyenként 500 hektoliteres csempézett betonhordó épül majd fel benne. A többi oldalágban szemmet gyönyörködtető rendben sorakoznak a hordók.

— Az érlelés, a tárolás mindig gondot okozott, amióta megalakult a közös gazdaság. Ezért épült a pince, ezért igyekszünk legyőzni

minden nehézséget. Itt vannak ezek a hordók — mutat végig Stumpf József egy soron —, tavaly vettük őket, szinte a huszonegyedik órában, Debrecenből. Odáig kellett értük menni, a környékben egyáltalán nem volt. Az idén aztán alakítottunk egy háromtagú bognárbrigádot, s ők is derekasan dolgoztak, a szüretre összesen 2200 hektót befogadó hordót készítenek el.

Nézelődünk még kicsit, a jobbra törekvő hegybe vajt, testet öltött formájában hosszasan elidőzne az ember.

Herceghút nem új község. Jó kétszáz éve élnek itt emberek. De — Herceghút megújított község. A munka, az egyévi kovácsolódott közösség napról napra gazdagabb gyümölcsöt érlelő munkája újította meg.

Hegyes Zoltán